

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-54-03

Druk nr 1640

Warszawa, 21 maja 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo ochrony
środowiska oraz ustawy o ochronie
gruntów rolnych i leśnych wraz
z projektami podstawowych aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 po pkt 32 dodaje się pkt 32a w brzmieniu:
„32a) ruchach masowych ziemi – rozumie się przez to powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka osuwanie, spelzływanie lub obrywanie powierzchniowych partii skał, zwietrzliny i gleby,”;
- 2) w art. 52 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na ludzi, zwierzęta, rośliny, powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, wodę, powietrze, klimat, dobra materialne, dobra kultury, krajobraz oraz wzajemne oddziaływanie między tymi elementami,”;

- 3) w art. 72:
- a) w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania skutkom ruchów masowych ziemi,”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określa się także zasady zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi.”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przez opracowanie ekofizjograficzne rozumie się dokumentację sporządzaną na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa, charakteryzującą poszczególne elementy przyrodnicze na obszarze objętym studium lub planem i ich wzajemne powiązania.”;
- 4) art. 101 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 101. Ochrona powierzchni ziemi polega na:
- 1) zapewnieniu jak najlepszej jej jakości, w szczególności przez:
 - a) racjonalne gospodarowanie,
 - b) zachowanie wartości przyrodniczych,
 - c) zachowanie możliwości produkcyjnego wykorzystania,
 - d) ograniczanie zmian naturalnego ukształtowania,
 - e) utrzymanie jakości gleby i ziemi powyżej lub co najmniej na poziomie wymaganych standardów,

- f) doprowadzenie jakości gleby i ziemi co najmniej do wymaganych standardów, jeżeli nie są one dotrzymane,
 - g) zachowanie wartości kulturowych, z uwzględnieniem archeologicznych dóbr kultury,
- 2) zapobieganiu i przeciwdziałaniu ruchom masowym ziemi i ich skutkom.”;
- 5) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:
- „Art. 109a. 1. Starosta prowadzi obserwację terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i metody prowadzenia obserwacji terenów, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności sposób ustalania terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi, oraz terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, a także wymaganą częstotliwość prowadzenia obserwacji tych terenów, kierując się potrzebą ograniczenia występowania szkód powodowanych przez zjawisko ruchów masowych ziemi.”;
- 6) po art. 110 dodaje się art. 110a w brzmieniu:
- „Art. 110a. 1. Starosta prowadzi rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i ministrem właściwym do spraw

budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, kierując się potrzebą dostarczenia wyczerpujących informacji o tych terenach.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw środowiska określi:
- 1) informacje, jakie powinien zawierać rejestr,
 - 2) formę i układ rejestru,
 - 3) sposób udostępniania informacji zawartych w rejestrze
- uwzględniając w szczególności lokalizację terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, warunki geologiczne i glebowe tych terenów oraz opis zagrożeń ruchami masowymi.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78 i Nr 141, poz. 692, z 1997 r. Nr 60, poz. 370, Nr 80, poz. 505 i Nr 160, poz. 1079, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 81, poz. 875 i Nr 100, poz. 1085 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi,”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi,”;

2) w art. 4 dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) ruchach masowych ziemi – rozumie się przez to ruchy masowe ziemi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392).”;

3) w art. 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściciel gruntów stanowiących użytki rolne oraz gruntów zrehabilitowanych na cele rolne jest obowiązany do przeciwdziałania degradacji gleb, w tym szczególnie erozji i ruchom masowym ziemi.

2. Właściwy organ wymieniony w art. 5, ze względu na ochronę gleb przed erozją i ruchami masowymi ziemi, może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi gruntów, o których mowa w ust. 1, zalesienie, zadrzewienie lub zakrzewienie gruntów, lub założenie na nich trwałych użytków zielonych. Właścicielowi gruntów przysługuje zwrot kosztów zakupu niezbędnych nasion i sadzonek ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych.”;

4) w art. 20 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Rekultywacji na cele rolnicze gruntów położonych, w rozumieniu przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym, na obszarach rolniczej przestrzeni produkcyjnej, zdewastowanych lub zdegradowanych przez nieustalone osoby, w wyniku klęsk żywiołowych lub ruchów masowych ziemi, dokonuje właściwy organ wymieniony w art. 5, przy wykorzystaniu środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych, a rekultywacji gruntów leśnych i gruntów przeznaczonych do zalesienia – przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu państwa, na zasadach określonych w przepisach o lasach.

2a. Rekultywacji na cele inne niż wymienione w ust. 2 pozostałych gruntów zdewastowanych lub zdegradowanych przez nieustalone osoby, w wyniku klęsk żywiołowych lub ruchów masowych ziemi, dokonuje właściwy organ wymieniony w art. 5, przy wykorzystaniu środków pochodzących z budżetu państwa lub środków osób zainteresowanych prowadzeniem działalności na zrekultywowanych gruntach.”;

5) w art. 25 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przeciwdziałanie erozji gleb i ruchom masowym ziemi na gruntach rolnych, w tym zwrot kosztów zakupu nasion i sadzonek, utrzymanie w stanie sprawności technicznej urządzeń przeciwerozyjnych oraz odszkodowania, o których mowa w art. 15 ust. 3,”;

6) w art. 27 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przeciwdziałania erozji gleb i ruchom masowym ziemi oraz innym zjawiskom powodującym trwale pogarszanie wartości użytkowej gruntów,”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

10/05/esz

Uzasadnienie

W związku z koniecznością pilnego podjęcia działań na rzecz opracowania i skierowania na drogę legislacyjną prawnych uregulowań w zakresie problematyki ruchów masowych ziemi, na wniosek Rady Ministrów, w resorcie środowiska opracowano projekt zmian do poniższych ustaw:

- ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78, z późn. zm.).

Dotychczas powyższe ustawy nie zawierały unormowań odnoszących się wyraźnie do problematyki dotyczącej przeciwdziałania i zabezpieczenia przed zjawiskiem ruchów masowych ziemi. Zjawiska ruchów masowych ziemi są zjawiskami geologicznymi, związanymi przede wszystkim z działaniem sił przyrody – gwałtownymi opadami deszczu, intensywnym topnieniem śniegu, podniesieniem się poziomu wód gruntowych oraz lokalnymi wezbrzeniami rzek i potoków. Dodatkowo, coraz większy wpływ na powstawanie osuwisk ma niewłaściwa działalność człowieka, polegająca na podcinaniu zboczy przy budowie dróg, domów i innych budowli, intensywnej eksploatacji lasów (wycinka drzew na stokach), coraz szerszego stosowania technik strzałowych i wiertniczych podczas robót ziemnych oraz częstych wahaniach poziomu wody w zbiornikach retencyjnych itp. Szczególnie narażone na niekorzystne skutki ruchów masowych ziemi są budynki, szlaki komunikacyjne, linie wysokiego napięcia, gazociągi i inne linie przesyłowe. Dostępne dane dotyczące skali zagrożenia oraz występowania zjawiska ruchów masowych ziemi wskazują na nasilenie przedmiotowych zjawisk na terenie województw: podkarpackiego, małopolskiego, zachodniopomorskiego, pomorskiego i warmińsko- mazurskiego, a także południowej części województwa śląskiego – o łącznej powierzchni 15 050 km².

Ocena i rozmiar skutków powstałych osuwisk oraz możliwość wystąpienia dalszych osuwisk przemawiają za koniecznością podjęcia energicznych działań w celu maksymalnego ograniczenia zagrożenia ludzi oraz dalszych strat materialnych dla infrastruktury i gospodarki.

Decyzją Rady Ministrów należało podjąć działania dotyczące zapobiegania i ograniczenia zagrożeń wynikających z ruchów osuwiskowych ziemi. Natomiast w

proponowanych zmianach do ww. ustaw został użyty termin „ruchy masowe ziemi”. Wynika to z konieczności szerszego określenia tego zjawiska, obejmującego wszelkie przemieszczenia powierzchniowe skał wywołane grawitacją, w tym osuwiska, obrywy, spełzywania i inne.

Zmiany w ustawie – Prawo ochrony środowiska obejmują wprowadzenie obowiązku uwzględnienia potrzeb w zakresie zapobiegania skutkom ruchów masowych ziemi na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Zarówno w ww. studium, jak i w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, będą określone zasady zagospodarowania obszarów zdegradowanych m.in. w wyniku ruchów masowych ziemi. Dodatkowo, zobowiązuje się starostę do obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi, a także do prowadzenia rejestru terenów zagrożonych tymi ruchami oraz terenów, na których już wystąpiło zjawisko ruchów masowych ziemi. Sposób prowadzenia obserwacji oraz rejestru wskazanych terenów zostanie określony w rozporządzeniach ministra właściwego do spraw środowiska. Z uwagi na fakt, że zjawisko ruchów masowych ziemi jest ściśle związane z pewnymi rodzajami gleb, a prowadzenie obserwacji będzie wiązało się z koniecznością wykonania pewnych prac geodezyjnych, rozporządzenia te będą wydane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.

Uzupełnieniem przedmiotowej regulacji są zmiany w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zmiany te w szczególności wskazują, że ochrona gruntów rolnych i leśnych polega również na zapobieganiu procesom degradacji tych terenów spowodowanych m.in. ruchami masowymi ziemi. Wskazano także, że właściciel gruntów rolnych oraz gruntów zrekultywowanych na cele rolne jest zobowiązany do przeciwdziałania ruchom masowym ziemi. Rekultywacja na cele rolnicze gruntów zdegradowanych w wyniku ruchów masowych ziemi będzie finansowana ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych, na cele leśne – ze środków budżetu państwa, a na inne cele – ze środków budżetu państwa lub środków osób zainteresowanych prowadzeniem działalności na zrekultywowanych gruntach. Ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych będzie finansowane również przeciwdziałanie ruchom masowym ziemi na gruntach rolnych.

Ustawa wejdzie w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Termin ten został ustalony ze względu na nałożenie na starostów nowych obowiązków związanych z prowadzeniem obserwacji oraz rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których wystąpiły negatywne skutki tych zjawisk, wymagających odpowiednich przygotowań technicznych.

Wprowadzenie zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska oraz ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych spowoduje obciążenie finansowe dla budżetu państwa oraz Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych, związane z koniecznością finansowania w zakresie zapobiegania i ograniczania skutków zjawiska ruchów masowych ziemi.

Szacuje się, że łączny koszt wykonania badań terenowych wraz z opracowaniem map cyfrowych w podziałce co najmniej 1:10 000 (poza obszarami parków narodowych, rezerwatów przyrody i zwartych kompleksów leśnych) wraz z założeniem bazy danych, monitoringu na wybranych osuwiskach i sieci informacyjnej (do szczebla gminnego włącznie) wyniesie ok. 25 000 000 zł.

Ocena Skutków Regulacji

1. Konsultacje

Kwestia zapobiegania i ograniczania skutków masowych ruchów ziemi, ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk, została wielokrotnie podniesiona zarówno przez ekspertów w dziedzinie geologii i gleboznawstwa, jak i przez organy jednostek samorządu terytorialnego właściwe ze względu na występowanie zjawiska masowych ruchów ziemi. Temat ten był również przedmiotem obrad senackiej Komisji Ochrony Środowiska. Szerokie zainteresowanie problematyką zapobiegania i ograniczania skutków masowych ruchów ziemi znalazło również swoje odzwierciedlenie w przyjętej przez Radę Ministrów „Informacji o potrzebie rozwiązań organizacyjno-prawnych i finansowych dla przeciwdziałania i ograniczenia zagrożeń wynikających z ruchów osuwiskowych ziemi”, w której wskazano konieczność pilnego dokonania zmian legislacyjnych w tym zakresie. Celem przedmiotowej regulacji jest uwzględnienie postulatów prawnego uregulowania kwestii zapobiegania i ograniczania skutków masowych ruchów ziemi. Ponadto projekt ustawy został skierowany do konsultacji społecznych, w szczególności do wojewodów, Głównego Inspektora Sanitarnego, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Dyrektora Generalnego PGL Lasy Państwowe, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Państwowej Rady Ochrony Środowiska, Państwowej Rady Ochrony Przyrody, organizacji związków zawodowych, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Krajowej Izby Gospodarczej, Państwowego Instytutu Geologicznego oraz instytutów: Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, Ochrony Środowiska i Badawczego Leśnictwa, a także do wybranych organizacji ekologicznych. Większość z ww. organów administracji oraz organizacji i instytutów nie zgłosiła zastrzeżeń do projektu. Część zgłoszonych uwag dotyczyła już obowiązujących zapisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a nie proponowanych zmian w tej ustawie, w związku z czym nie mogła zostać uwzględniona. Pozostałe uwagi, z reguły o charakterze redakcyjnym, zostały przyjęte. Ponadto projekt ustawy uzyskał akceptację Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Wprowadzenie proponowanych regulacji przyczyni się do zwiększenia kontroli nad powstawaniem zjawiska ruchów masowych ziemi, a tym samym pozwoli na możliwie wczesne zapobieżenie negatywnym skutkom wystąpienia tego zjawiska. Przyjęcie przedmiotowej regulacji przyczyni się do ograniczenia powstawania obszarów zdegradowanych w wyniku ruchów masowych ziemi.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wprowadzenie zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska oraz ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych spowoduje obciążenie finansowe dla budżetów samorządowych. Obciążenie to jest związane z wprowadzeniem obowiązku określenia przez organy gminy kierunków zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku ruchów masowych ziemi w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także dokonywania przez starostów obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, a także prowadzenia rejestru tych terenów. Zadania te będą mogły być finansowane ze środków należących do dyspozycji powiatowych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zgodnie z przepisem art. 407 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Dodatkowo, ze środków Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych będzie finansowane przeciwdziałanie ruchom masowym ziemi oraz usuwanie skutków tych ruchów na gruntach rolnych.

Dostępne dane dotyczące skali zagrożenia oraz występowania zjawiska ruchów masowych ziemi wskazują na nasilenie przedmiotowych zjawisk na terenie województw: podkarpackiego, małopolskiego, zachodniopomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego, a także południowej części województwa śląskiego – o łącznej powierzchni 15 050 km². Szacuje się, że łączny koszt wykonania badań terenowych wraz z opracowaniem map cyfrowych w podziałce co najmniej 1:10 000 (poza obszarami parków narodowych, rezerwatów przyrody i zwartych kompleksów leśnych) wraz z założeniem bazy danych, monitoringu na wybranych osuwiskach i sieci informacyjnej (do szczebla gminnego włącznie) wyniesie ok. 25 000 000 zł. Podkreślić należy również olbrzymie koszty ponoszone z usuwaniem skutków wystąpienia masowych ruchów ziemi. Szacunkowe straty spowodowane osuwiskami i powodzią w jednym tylko województwie małopolskim w latach 2000-2001 wyniosły blisko 180 000 000 zł. Wielu z nich można byłoby uniknąć, gdyby istniały właściwe mapy zagrożeń masowymi ruchami ziemi wykorzystywane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w procesie wydawania pozwoleń na budowę.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana regulacja, przez nałożenie obowiązku prowadzenia rejestrów terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi i terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, oraz uwzględniania wskazanych terenów w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, wpłynie na ograniczenie budowy na tych terenach. W konsekwencji proponowana regulacja przyczyni się do zminimalizowania zagrożenia masowymi ruchami ziemi oraz ograniczenie skutków tych ruchów. Jak już uprzednio wspomniano, dostępne w tym zakresie dane wskazują, że w ostatnich latach nasilenie zjawiska ruchów masowych ziemi miało miejsce zwłaszcza na terenie województw: podkarpackiego, małopolskiego, zachodniopomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego, a także południowej części województwa śląskiego. Należy uznać, że wpływ proponowanej regulacji na sytuację i rozwój regionów jest pozytywny.

12/05/esz

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/1312 /2003/DPE/dk

Warszawa, 28.04.2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-54-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan
Czesław Śleziak
Minister Środowiska

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia.....2003 r.

w sprawie sposobu prowadzenia rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów

Na podstawie art. 110a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa informacje, jakie powinien zawierać rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, zwany dalej „rejestrem”, formę i układ tego rejestru oraz sposób udostępniania informacji zawartych w rejestrze.

§ 2. Rejestr stanowi cyfrową bazę danych, w której są przechowywane:

- 1) dane graficzne;
- 2) dane opisowe;
- 3) karty rejestracyjne;
- 4) wyniki obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów.

§ 3. 1. Dane graficzne, o których mowa w § 2 pkt 1, są gromadzone w postaci mapy terenów zagrożonych występowaniem ruchów masowych ziemi na obszarze powiatu, wykonanej na podkładzie topograficznym w skali 1: 50 000 oraz sporządzonej w formacie cyfrowym GIS. Na mapie zaznacza się:

- 1) tereny czynnych ruchów masowych ziemi, które wystąpiły w ciągu ostatnich trzydziestu lat;

- 2) tereny, gdzie zjawiska ruchów masowych ziemi miały miejsce i znane są na podstawie badań geologicznych lub z przekazów historycznych;
- 3) tereny, które z tytułu budowy geologicznej stwarzają potencjalne zagrożenia wystąpienia ruchów masowych ziemi.

2. Przy opracowywaniu mapy uwzględnia się istniejące opracowania kartograficzne:

- 1) wydawane przez Ministra Środowiska:
 - a) szczegółową mapę geologiczną Polski w skali 1: 50 000,
 - b) mapę geologiczno-gospodarczą Polski w skali 1: 50 000,
 - c) mapę geośrodowiskową Polski w skali 1: 50 000;
- 2) inne dostępne opracowania, których wykaz jest zamieszczony na stronie internetowej Państwowej Służby Geologicznej.

§ 4. Dane opisowe, o których mowa w § 2 pkt 2, są gromadzone w postaci tabelarycznego zestawienia terenów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 - 2, z opisem charakterystyki zjawisk ruchów masowych ziemi na tych terenach, ich kontekstu geologicznego oraz prognozy zagrożeń ruchami masowymi ziemi.

§ 5. Karty rejestracyjne, o których mowa w § 2 pkt 3, są wykonywane w formacie cyfrowym dla terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, zaliczonych do kategorii I w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... w sprawie zakresu i metod prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Wzór karty rejestracyjnej stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 6. Informacje zawarte w rejestrze są udostępniane w formie dokumentu elektronicznego przez teletransmisję danych.

§ 7. Informacje zawarte w rejestrze są udostępniane nieodpłatnie organom administracji publicznej do wykonywania ich statutowych obowiązków.

§ 8. Za korzystanie z danych zawartych w rejestrze przedsiębiorcy i osoby fizyczne ponoszą opłatę w wysokości określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia

23 lutego 2001 r. w sprawie stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie (Dz. U. Nr 16, poz. 183).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. nr 85, poz. 766).

Uzasadnienie

Upoważnienie do wydania rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu prowadzenia rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów jest zawarte w art. 110a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 ze zm.), wprowadzonym na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Niniejsze rozporządzenie określa informacje, jakie powinien zawierać rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, formę i układ tego rejestru oraz sposób udostępniania informacji w nim zawartych. Rejestr ma być prowadzony w postaci cyfrowej bazy danych, w której gromadzone będą dane graficzne i opisowe dotyczące ww. terenów, karty rejestracyjne tych terenów oraz wyniki ich obserwacji.

Dane graficzne gromadzone będą w postaci mapy sporządzonej w formacie cyfrowym GIS, z wyszczególnionymi rodzajami terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów. Dane opisowe gromadzone będą w postaci tabelarycznego zestawienia ww. terenów, wraz z opisem charakterystyki zjawisk ruchów masowych ziemi na tych terenach, ich kontekstu geologicznego oraz prognozy zagrożeń ruchami masowymi ziemi. Dla terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, zaliczonych do kategorii I w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... w sprawie zakresu i metod prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów (Dz. U. Nr ..., poz. ...) sporządzane będą karty rejestracyjne (ich wzór określa załącznik do rozporządzenia).

Dane gromadzone w rejestrze udostępniane będą w sposób zautomatyzowany poprzez powszechnie dostępne sieci komputerowe. Dane te udostępniane będą nieodpłatnie organom administracji publicznej, a pozostałym zainteresowanym – odpłatnie.

Przedmiotowa regulacja nie jest objęta zakresem prawa wspólnotowego.

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla budżetów powiatów. Oszacowanie kosztów wejścia w życie projektowanych regulacji zawarte jest w uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ocena Skutków Regulacji

1) Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Wprowadzenie proponowanych regulacji przyczyni się do zwiększenia kontroli nad powstawaniem zjawiska ruchów masowych ziemi, a tym samym pozwoli na możliwie wczesne zapobieżenie negatywnym skutkom wystąpienia tego zjawiska.

2) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla budżetów powiatów. Oszacowanie kosztów wejścia w życie projektowanych regulacji zawarte jest w Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4) Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana regulacja, poprzez nałożenie obowiązku prowadzenia rejestrów terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi i terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, wpłynie na ograniczenie budowy na tych terenach. W konsekwencji proponowana regulacja przyczyni się do zminimalizowania zagrożenia masowymi ruchami ziemi oraz ograniczenie skutków tych ruchów.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia.....2003 r.

w sprawie zakresu i metod prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów

Na podstawie art. 109a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392 i Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyróżnia się następujące kategorie zagrożeń ruchami masowymi ziemi:

- 1) kategoria I – zjawiska ruchów masowych ziemi mogą spowodować albo powodują bezpośrednio zagrożenie dla ludzi oraz infrastruktury technicznej i komunikacyjnej;
- 2) kategoria II – zjawiska ruchów masowych ziemi występują, ale nie stwarzają bezpośrednich zagrożeń.

2. Obserwacje prowadzi się dla:

- 1) obiektów i terenów zagrożonych zjawiskiem ruchów masowych ziemi;
 - 2) terenów, na których wystąpiło zjawisko ruchów masowych ziemi
- zaliczonych do kategorii I.

§ 2. 1. Dla poszczególnych obiektów i terenów, o których mowa w § 1 ust. 2, sporządzane są projekty prowadzenia obserwacji ruchów masowych ziemi.

2. W projekcie określa się budowę geologiczną i warunki hydrogeologiczne obiektu, ilość i rodzaj punktów obserwacyjnych oraz częstotliwość prowadzenia obserwacji.

3. Projekty sporządza starosta w porozumieniu z Państwową Służbą Geologiczną.

§ 3. Obserwacje obiektów i terenów, o których mowa w § 1 ust. 2, powinny być prowadzone nie rzadziej niż dwa razy w roku oraz dodatkowo, każdorazowo po okresach opadów atmosferycznych przekraczających dwukrotną średnią opadów dla danego rejonu.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 85, poz. 766).

§ 4. Wyniki obserwacji wprowadza się do rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, a także do centralnej bazy danych Państwowej Służby Geologicznej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

Uzasadnienie

Upoważnienie do wydania rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i metod prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, jest zawarte w art. 109a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 ze zm.), wprowadzonym na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Niniejsze rozporządzenie określa zakres prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występuje zjawisko tych ruchów, oraz metody i częstotliwość prowadzenia obserwacji tych terenów.

Rozporządzenie wprowadza dwie kategorie zagrożenia ruchami masowymi ziemi. Obserwacje będą prowadzone dla obiektów i terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi i terenów, na których wystąpiło zjawisko tych ruchów, zaliczonych do kategorii pierwszej.

Dla ww. obiektów i terenów sporządzane będą przez starostę, w porozumieniu z Państwową Służbą Geologiczną, projekty prowadzenia obserwacji ruchów masowych ziemi.

Przedmiotowa regulacja nie jest objęta zakresem prawa wspólnotowego.

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla budżetów powiatów. Oszacowanie kosztów wejścia w życie projektowanych regulacji zawarte jest w uzasadnieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ocena Skutków Regulacji

1) Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Wprowadzenie proponowanych regulacji przyczyni się do zwiększenia kontroli nad powstawaniem zjawiska ruchów masowych ziemi, a tym samym pozwoli na możliwie wczesne zapobieżenie negatywnym skutkom wystąpienia tego zjawiska.

2) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Przyjęcie rozporządzenia spowoduje skutki finansowe dla budżetów powiatów. Oszacowanie kosztów wejścia w życie projektowanych regulacji zawarte jest w Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4) Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowana regulacja nie wywiera wpływu na rynek pracy.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana regulacja, poprzez nałożenie obowiązku prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi i terenów, na których występuje zjawisko ruchów masowych ziemi, wpłynie na ograniczenie budowy na tych terenach. W konsekwencji proponowana regulacja przyczyni się do zminimalizowania zagrożenia masowymi ruchami ziemi oraz ograniczenie skutków tych ruchów.